

Комарніцький Сергій

к.т.н., доцент кафедри

Фірман Юрій

к.т.н., доцент кафедри

Мельник Віталій

асистент кафедри

Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

СУТНІСТЬ ТА ЗАВДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЛОГІСТИКА НА ТРАНСПОРТІ»

Транспортування — одна з ключових логістичних функцій, пов'язана з переміщенням продукції транспортним засобом за певною технологією в ланцюзі постачань і що складається з логістичних операцій і функцій, включаючи експедицію, вантажопереробку, упаковку, передачу прав і власності на вантаж, страхування ризиків, митні процедури і тому подібне.

З економічної точки зору, транспорт є одним з визначальних елементів виробничо-комерційного процесу — завдяки транспорту, логістичний процес руху (починаючи від постачальників сировини і матеріалів, охоплюючи різного роду посередників, і закінчуючи споживачами готової продукції) товару трансформується в єдиний технологічний ланцюг, а транспорт стає невід'ємною частиною єдиного транспортно-виробничого процесу [1]. У цьому ланцюзі основні функції транспорту полягають в переміщенні вантажів і їх зберіганні.

Генеральною функцією транспортної логістики є управління матеріальними потоками по усій протяжності логістичних каналів — від джерела генерації до місця призначення.

Метою транспортної логістики є просувань матеріальних потоків до споживача строго по графіку у встановлений час, з мінімальними витратами для усіх учасників руху товару. І саме реалізація концепції логістики на транспорті допомагає знайти раціональні рішення складних соціально-економічних завдань в реальному режимі часу і на перспективу.

Отже, актуальність вивчення логістики зумовлена тенденцією вдосконалення організації і технології роботи транспорту на основі застосування логістичної концепції. Адже наявні нині системи постачання, виробництва та збуту продукції не задовольняють ринковий попит. Найважливішим для стабілізації економіки України і створення нової економічної системи є встановлення та оптимізація витрат, пов'язаних з управлінням матеріальними потоками. Проте інтерес до логістики пояснюється не тільки новим для вітчизняної економіки і незвичним терміном «логістика», а, головне, вражаючими результатами, отриманими завдяки застосуванню логістичного підходу в країнах з розвиненою ринковою економікою [2].

Наразі, в Україні виникла потреба в спеціалістах, які володіють знаннями з

цього напрямку та вміють використовувати різні методи оптимізації щодо закупівлі товарів, управління їх запасами, транспортування та складування товарів, моделювання логістичних систем і використання сучасних інформаційно-комп'ютерних технологій при проектуванні інтегрованих логістичних ланок.

Мета вивчення дисципліни «Транспортна логістика» – сформувати у майбутніх спеціалістів системні знання і розуміння концептуальних основ транспортної логістики, теорії та практики розвитку цього напрямку і набуття навичок самостійної роботи при засвоєнні навчального матеріалу щодо новітніх методів управління системою доставки товарів у сучасних умовах.

Предметом вивчення курсу є загальні закономірності розвитку транспортної логістичної системи, особливості та тенденції управління і оптимізації роботи транспорту як елемента логістичної системи і пов'язаних з їх обслуговуванням витрат.

Об'єкт вивчення курсу – процеси планування, контролю та управління транспортуванням, раціоналізація товароруку, економічна ефективність логістики.

Ключова роль транспортування у логістиці пояснюється не тільки великою питомою вагою транспортних витрат у загальному складі логістичних витрат, але і тим, що без транспортування неможливе саме існування матеріального потоку.

Транспортування можна визначити як ключову комплексну активність, пов'язану з переміщенням матеріальних ресурсів, незавершеного виробництва або готової продукції певним транспортним засобом у логістичному ланцюзі, і яка складається, у свою чергу, з комплексних та елементарних активностей [3], включаючи експедирування, вантажопереробку, упакування, передачу прав власності на вантаж, страхування і т.п.

Роль транспортування настільки велика, що коло питань, які стосуються цієї ключової комплексної логістичної активності, виділене у предмет вивчення спеціальної дисципліни – транспортної логістики.

Принципово важливо, що транспорт як елемент інфраструктури все частіше бере на себе нетранспортні функції, звільняючи споживача від збутових і розподільчих операцій. Таким чином, транспорт перестає бути відособленою галуззю економіки, яка продає послуги з переміщення вантажів. Він виступає як виробник широкого кола послуг, готовий здійснити комплексне обслуговування.

Методика викладання у вищій школі постійно вдосконалюється і трансформується під впливом об'єктивних і суб'єктивних чинників.

Базуючись на класичних та інноваційних технологіях організаційних форм навчання та навчально-пізнавальної діяльності студентів, викладання у вищій школі інтенсифікується, здійснюється процес його оптимізації із урахуванням процесів глобалізації світової економіки та соціально-економічних змін у країні.

Нині методика викладання у вищій школі дає змогу не тільки поглибити та інтенсифікувати процес пізнання студентами реальних явищ, але й гуманістично спрямувати його за змістом, технологічними компонентами та структурними елементами.

Список використаних джерел

1. Іванишин В. В., Гуцол Т. Д., Комарницький С. П. *Розв'язання завдань інженерного менеджменту*: матеріали XVIII міжн. наук. конф. «Сучасні проблеми землеробської механіки» (Тернопіль, 16-18 жовтня 2017). Тернопіль : Крок, 2017. С. 106–107.
2. Кальченко А. Г. *Логістика*: підручник. Київ: КНЕУ. 2003.
3. Крикавський Є. М. *Логістика підприємства*: навч. посібник. Львів: Львівська політехніка, 1996. 160 с.
4. Ілляшенко С. М., Мельник А. Г., Божкова В. В., Прокопенко О. В. *Маркетинг: бакалаврський курс*: навч. посібник / за ред. С. М. Ілляшенка. Суми: ВТД «Університетська книга», 2004. 976 с.
5. Сидорчук О. В., Луб П. М., Спічак В. С., Гуцол Т. Д., Зеленський О. В. *Методологія управління виробничо-технологічним ризиком на підставі статистичного імітаційного моделювання робіт у проектах. Восточно-європейський журнал передових технологій*. Харків: Технологический центр, 2010. Том.1. Вып. 10/(61). С. 89–92.

Красуцький Олег
викладач кафедри професійної освіти
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

РИТОРИЧНА ОСВІТА ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Звернення до питання риторичної освіти у наш час є надзвичайно актуальним, про що свідчить зростання уваги фахівців до дослідження наприкінці ХХ ст.. фундаментальних проблем теоретичної та прикладної риторики. Сьогодні «риторика – це вже обширна наукова дисципліна, яка бурхливо розвивається й нараховує десятки монографій та сотні статей багатьма мовами» [3, с.405].

Риторику як науку й мистецтво слова вивчали Т.Анісімова, В.Аннушкін, Н.Безменова, А.Волков, Н.Голуб, Л.Мацько, А.Михальська, Г.Сагач та ін. У їхніх працях висвітлено основні історичні поняття та категорії, проаналізовано лінгвістичні основи риторики, досліджено різні аспекти використання риторичного потенціалу в процесі професійної підготовки.

Сучасна освічена людина прагне бути більш комунікабельною, уміти краще висловлюватися, спілкуватися для користі й ефективності, уміти правильно будувати публічний виступ та вміти його впевнено виголошувати, тобто володіти риторикою, яку професор Києво-Могилянської академії Ф.Прокопович вважав